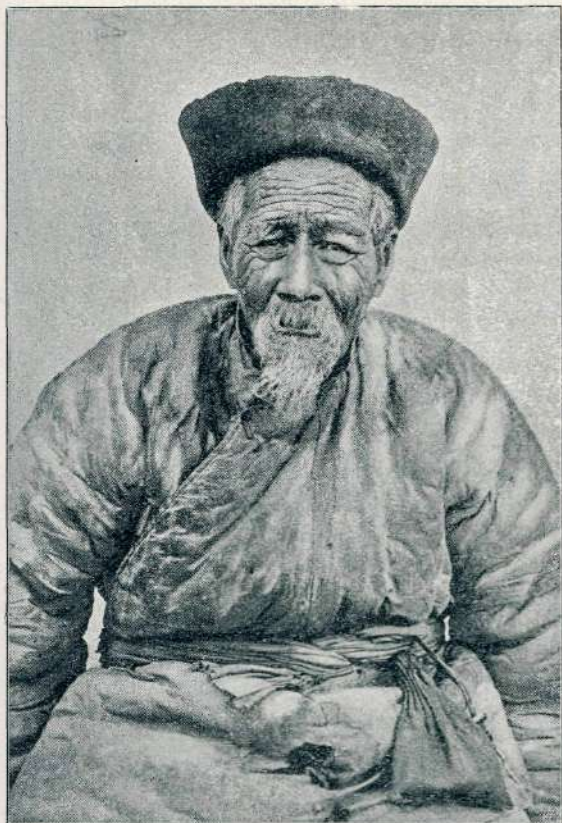

prvem koncu ladje. Zlekнем se po razgrnjenih plahtah dovolivši krilatim mislim, da odleté svobodno, kamor jim drago. Kakor navadno, so zletele čez neštne hribe in doline v krilo mile domovine — na posete k dragim znancem ...

Močan val pljusne ob bok nizke ladje. Skozi raztrgano štórijo se pocedi nekaj vode in mi porosi čelo.

Brodar z Rumene reke.

Kdo ve, ni-li nekaj teh kapljic iz mrzlega Tibeta! Dolgo pot so imele, preden so dospale sem ...

Res daleč, daleč tam gori na pusti tibetski planoti je iztok Rumene reke. Do njenih skrivnostnih studencev baš ni še dospela noga predrznega Evropeca. V svojem gorenjem teku išče vodovje Rumene reke med srednjeazijskim gorovjem svojo skrivljeno in globoko zarezano pot. Oprostivši se tesnih gorskih spon jo ubere kmalu vesel kakor v svesti si zlate prostoti naravnost proti

severu. Da se mu na 40. stopinji severne širine kljubovalno ne postavi nasproti gorski greben Ala-šan, bi jo brez dvoma mahnil kar skozi mrzlo Sibirijo v severno Ledeno morje. Tako se pa ves pobit obrne naravnost proti vzhodu. Do tukaj nosi mongolsko ime Kara-muren, t. j. črna reka. Ko se pa obrne proti vzhodu, skozi peščeno puščavo Kucupči, dobi šele svoje pravo ime — Rumena reka. Neizmerna množina rumenega peska v tej puščavi reko namreč tako po-barva, da jo Kitajci imenujejo Huan-ho.¹⁾

Pa tudi v tej smeri nima sreče. Kakor prej na severni, tako se mu sedaj na vzhodni strani postavi visoko gorovje poredno na pot. Do skrajne mere razjarjen se zakadi kar v ravni črti proti jugu, ne meneč se za razne gorske zapreke: Skozi vse se energično prebije. Slednjič mu nekako na 35. stopinji severne širine v zvezi s precej močno reko Ui-ho zastavi pot gora Te-hun-šan. Dasi ne rad, mora izpremeniti Huanho na mah svoj južni tek v popolnoma vzhodni smeri.

Za vse neljube zapreke in obilno nadležnost, ki jo mora prestati v svojem gorenjem in srednjem teku, se pa Rumena reka v svojem dolenjem teku — v nižavi — strahovito maščuje. Tu preplavlja najrodovitnejše kitajske pokrajine brez vsega usmiljenja ter ruši mesta in vasi prav kadar in kakor se ji poljubi. Brez dvoma je ni reke na zemeljskem površju, ki bi neprestano povzročala tako veliko gorja kakor Rumena reka!

Stari krmilar, ki je bržkone večidel svojih dni preživel na rumenih valovih svojeglavnega veletoka, utegne vedeti kaj zanimivega o Rumeni reki. Treba se bo sprijazniti ž njim ...

Polagoma zlezem zopet iz svojega brloga na prosto.

Meglo je veter polagoma razgnal. V daljavi se je na desni strani pokazalo zmerno gorovje. Čez dobre pol ure zagledamo cel gozdič jamborov, znamenje, da se bližamo večjemu pristanišču.

„Tam-le se nekoliko ustavimo.“

¹⁾ Huan = rumen, ho = reka.